

یادداشت

علیرضا طالع کیان

مربی اسبق تیم ملی والیبالیان

جوانگرایی، اتفاق خوب در تیم ملی

از زمانی که فدراسیون جهانی والیبالیان، رنکینگ تیم‌ها را به‌عنوان یکی از شروط اصلی صعود به بازی‌های المپیک تعیین کرده، رویکرد تیم‌ها در چینش ترکیب دچار تغییر شده است. برخلاف سال‌های گذشته که فهرست نهایی بازیکنان در مراحل پایانی مشخص می‌شد، اکنون دو سالی است که تیم‌ها در همان هفته‌های ابتدایی، ترکیب خود را تا حد زیادی تثبیت می‌کنند. بر

این اساس، تا زمانی که اسامی نهایی اعلام نشود، ارائه یک ارزیابی جامع و دقیق از وضعیت تیم‌ها چندان ممکن نخواهد بود. در مسابقاتی که طی هفته‌های اخیر از تیم‌هایی چون صربستان، بلغارستان و حتی لهستان دیده‌ایم، نشانه‌های روشنی از جوانگرایی به چشم می‌خورد؛ با وجود این، همچنان این ایهام وجود دارد که در نهایت چه نام‌هایی در فهرست نهایی ثبت خواهد شد. دربارۀ تیم ملی کشورمان نیز با توجه به شناختی که رویبوتو پیاتزا از بازیکنان به دست آورده و همچنین دعوت از ۴۲ بازیکن به اردو، که برخی هرگز به اردو ملحق نشدند و برخی دیگر نیز به‌سرعت از فهرست کنار گذاشته شدند- به نظر می‌رسد سرمربی از پیش تصمیمات خود را اتخاذ کرده و چارچوب ذهنی مشخصی برای ترکیب نهایی دارد.

گرچه گفته می‌شود تیم ملی به سمت جوانگرایی حرکت کرده، اما کنار گذاشته شدن بازیکنانی چون اسماعیل مسافر، امین اسماعیل نژاد و عبدالحمیدی که هنوز در زمره بازیکنان یا به سن گذاشته محسوب نمی‌شوند، این گزاره را تا حدی با چالش مواجه می‌کند. از سوی دیگر، جوانانی که در اختیار ما داریم، اغلب بازیکنانی با تجربه قابل توجه هستند. با در نظر گرفتن این شرایط، شخصاً برای تیم ملی دست‌کم هشت پیروزوی -و حتی بیشتر- متصورم؛ پیروزوهایی که در فصلی حساس می‌توانند تیم را تا هفتم میراد و مرحله فینال، در جمع هفت تیم برتر نگه دارد. بی‌تردید تیم ملی از نقاط قوت قابل‌توجهی برخوردار است؛ بویژه در اجرای سرویس‌های قدرتی و پرشی که بازیکنان به مهارت بالایی در آن دست یافته‌اند. نقطه‌ای که می‌تواند محل نگرانی باشد، کیفیت دریافت‌هاست. ترکیب فعلی نشان می‌دهد بازیکنان یا صرفاً دریافت‌کننده‌های خوبی هستند، یا در دریافت توأم با حمله تخصص دارند، اما توازن ایده‌آل کمتر دیده می‌شود. کنار گذاشتن بازیکنانی چون اسماعیل مسافر و احسان دانش‌دوست و همچنین تغییر در پست آرمان صالحی، مؤید آن است که پیاتزا تمرکز ویژه‌ای بر فاز تهاجمی دارد. این در حالی است که در سطح بالای رقابت‌ها، تحمل فشار سرویس‌هایی با سرعتی در حدود ۱۱۰ کیلومتر بر ساعت، نیازمند ثبات و مهارت بالایی دریافت‌است؛ موضوعی که نمونه آن را در عملکرد تیم فولاد سیرجان در جام باشگاه‌های آسیا دیده‌ایم. جایی که مقابل سرویس‌ها در دریافت‌های قدرتمند اندونزی دچار مشکل شدند و در نهایت به نایب‌قهرمانی رضایت دادند.

در شرایط فعلی باید به تصمیمات کادر فنی احترام گذاشت واز ترکیب انتخابی حمایت کرد. هرچند در دوره گذشته رتبه تیم از پانزدهم به نهم ارتقا یافت، اما این تغییر لزوماً به معنای پیشرفت بنیادین نبود. اکنون فرصت آن فراهم است که با ترکیب بی‌مهم‌ترین سرمایه تیم -یعنی جولانی- و با کار هدفتند تا فنی بر ابعاد روحی و ذهنی بازیکنان، شرایطی ایجاد شود تا آنها بتوانند فشار مسابقات فشرده، بویژه برگزاری دو دیدار در یک روز را تاب بیاورند. علاوه بر این، با توجه به تغییرات اخیر در قوانین از سوی فدراسیون جهانی که به افزایش سرعت بازی منتهی شده، هماهنگی هرچه بیشتر تیم با این ریتم جدید، ضرورتی انکارناپذیر است.

در پایان، برای تیم ملی آرزوی موفقیت دارم. در ورزشی که همواره در آن سرآمد بوده‌ایم، حفظ و مدیریت صحیح سرمایه‌های انسانی، مهم‌ترین تضمین برای تداوم موفقیت خواهد بود.

یادداشت

عبدالرضا علیزاده

مربی سابق تیم ملی والیبالیان

به سرمربی اعتماد کنیم

سال گذشته، رویبوتو پیاتزا شناخت عمیقی از والیبالیان ایران نداشت و همین موضوع باعث شد تیم ملی در لیگ ملت‌ها یا تاخیر به ریتم مطلوب برسد؛ به‌طوری‌که از مسابقه سوم یا چهارم بود که نشانه‌های هماهنگی و ارائه بازی‌های قابل قبول در تیم دیده شد. اما امسال شرایط متفاوت است. سرمربی تیم ملی و کادر فنی او، از جمله توتولو، به درک دقیق‌تری از ساختار والیبالیان ایران رسیدند. بررسی کامل مسابقات لیگ داخلی و شناخت نزدیک‌تر بازیکنان، این امید را ایجاد کرده که عملکرد تیم نسبت به سال ۲۰۲۵ بهبود محسوس داشته باشد.

پیاتزا به‌تازگی نظر فنی تسلط بیشتری بر بازیکنان پیدا کرده، بلکه از منظر روحی و اخلاقی نیز ارتباط مؤثری با آنها برقرار کرده است. به نظر می‌رسد او برنامه‌ها و اهداف مشخصی در ذهن دارد؛ چه‌سا در هفته اول برخی بازیکنان را کنار بگذارد، اما در ادامه رقابت‌ها دوباره از آنها بهره ببرد. آنچه اهمیت دارد، اعتماد به این مربی و فراهم کردن فرصت برای به‌کارگیری تجربه یک‌ساله‌اش در کنار تیم ملی است؛ مسیری که هدف نهایی آن، صعود به بازی‌های المپیک لس‌آنجلس خواهد بود. در هر رویداد، فراز از نتیجه‌گرایی، کیفیت و زیبایی بازی اهمیت ویژه‌ای دارد. با این حال، به نظر می‌رسد تیم ملی ایران امسال نسبت به سال گذشته عملکرد بهتری ارائه دهد. هرچند همواره یکی از ویژگی‌های تیم ملی، شروع کند در مسابقات بوده، اما امید می‌رود این بار این روند تغییر کند و تیم بتواند در همان هفته اول، از چهار مسابقه دست‌کم دو پیروزی کسب کند.

البته نباید از شرایط متفاوت امسال غافل شد. در دوره قبل، تیم ملی از اوایل فورورین وارد اردو شد و با برگزاری بازی‌های تدارکاتی باکیفیت در اروپا و آمریکای جنوبی، آمادگی مطلوبی کسب کرد. اما امسال، به دلیل لغو لیگ برتر و برخی چالش‌های داخلی، بازیکنان با آمادگی کمتری به اردو پیوسته‌اند و از آن برنامه‌های تدارکاتی خبری نیست. با وجود این به نظر می‌رسد مردم شرایط تیم را درک کنند و انتظارات خود را واقع‌بینانه تنظیم نمایند. انگیزه و انرژی جوانی در ترکیب تیم ملی نقطه امید بزرگی است. پیاتزا نشان داده که به خوبی می‌داند چگونه از ظرفیت‌های موجود بهره ببرد. امید می‌رود تیم با جذب نتایج مناسب، به مرحله نهایی صعود کند و حتی برای قرار گرفتن روی سکو رقابت کند؛ هرچند این مسیر، دشوار و پیچیده خواهد بود. از سوی دیگر، نتایج تیم مقابل قدرت‌های برتر والیبالیان جهان، از جمله آمریکا، تیم ملی ایران امسال سه بار تا زاین روبه‌رو خواهد شد؛ تیمی که همواره با بازی هوشمندانه خود چالش‌ساز بوده است.

سینا حسینی، بازگشت رویبوتو پیاتزا به تهران پس از ۹ ماه دوری، تنها یک حضور دوباره در تمرینات تیم ملی نبود؛ بلکه آغاز یک پروژه تازه برای بازتعریف آینده والیبالیان ایران محسوب می‌شود. تصمیم او برای عبور از برخی چهره‌های باتجربه و حرکت به سمت نسل جوان، در نگاه اول شوک‌آور بود، اما در لایه‌های عمیق‌تر، نشانه‌ای از یک تفکر راهبردی و آینده‌محور است.

پیاتزا به‌خوبی می‌داند که نسل طلایی والیبالیان ایران، که سال‌ها بار اصلی موفقیت‌ها را بر دوش کشیده، به نقطه‌ای رسیده که دیگر نمی‌تواند پاسخگوی نیازهای والیبالیان مدرن باشد. فرسودگی جسمی، کاهش انگیزه و از همه مهم‌تر، تغییرات سریع در سبک بازی جهانی، عواملی هستند که هر تیمی را ناگزیر به بازسازی می‌کنند. در چنین شرایطی، جوانگرایی نه یک انتخاب، بلکه یک ضرورت است.

«ایران» پروژه جوان‌گرایی در تیم ملی والیبالیان را بررسی می‌کند

سناریوی تغییر نسل با کارگردانی پیاتزا

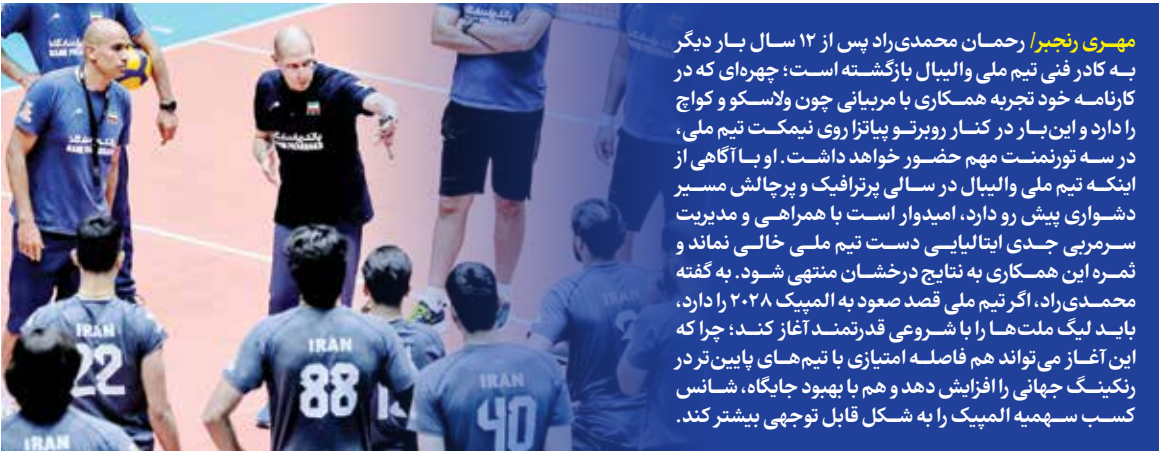
آنچه پروژه پیاتزا را متمایز می‌کند، صرفاً استفاده از بازیکنان جوان نیست، بلکه نوع نگاه او به این تغییر نسل است. او به دنبال ساختن یک تیم برای امروز نیست؛ بلکه در حال طراحی یک چرخه کامل تا المپیک ۲۰۲۸ لس‌آنجلس است. این یعنی بازیکنانی که امروز فرصت بازی پیدا می‌کنند، باید در چهار سال آینده به اوج پختگی فنی و ذهنی برسند. چنین رویکردی، نیازمند صبر، برنامه‌ریزی دقیق و مهم‌تر از همه، حمایت ساختاری از سوی فدراسیون و بدنه والیبالیان است.

بزرگ‌ترین چالش این مسیر، شکاف تجربه است. تیم‌های جوان معمولاً در لحظات حساس دچار افت تمرکز می‌شوند؛ جایی که یک امتیاز می‌تواند سرنوشت یک ست یا حتی یک مسابقه را تغییر دهد. اگر پیاتزا نتواند این ضعف را مدیریت کند، نتایج کوتاه‌مدت ممکن است به‌گونه‌ای رقم بخورد که

رحمان محمدی راد، مربی تیم ملی والیبالیان در گفت‌وگو با «ایران»:

کار کردن با پیاتزا لذت بخش است

رسیدن به موفقیت کار ساده‌ای نیست

مهری رنجبر / رحمان محمدی راد پس از ۱۲ سال بار دیگر به کادر فنی تیم ملی والیبالیان بازگشته است؛ چهره‌ای که در کارنامه خود تجربه همکاری با مریبانی چون ولاسکو و کوچ را دارد و این بار در کنار رویبوتو پیاتزا روی نیمکت تیم ملی،

در سه تورنمنت مهم حضور خواهد داشت. او با آگاهی از اینکه تیم ملی والیبالیان در سالی پرتراکم و پرچالش مسیر دشواری پیش رو دارد، امیدوار است با همراهی و مدیریت سرمربی جدی ایتالیایی دست تیم ملی خالی نماند و نمره این همکاری به نتایج درخشان منتهی شود. به گفته محمدی راد، اگر تیم ملی قصد صعود به المپیک ۲۰۲۸ را دارد، باید لیگ ملت‌ها را با شروعی قدرتمند آغاز کند؛ چرا که این آغاز می‌تواند هم فاصله امتیازی با تیم‌های پایین‌تر در رنکینگ جهانی را افزایش دهد و هم با بهبود جایگاه، شانس کسب سهمیه المپیک را به شکل قابل توجهی بیشتر کند.

این روزها، روند کار در اردوی تیم ملی

چگونه پیش می‌رود؟

خوشبختانه شرایط فعلی بسیار مطلوب است؛ به‌ویژه پس از اضافه شدن پیاتزا، توتولو و جیووانی (مربی بدنساز) و همچنین پیوستن چهار بازیکن تیم فولاد سیرجان. پس از حدود یک ماه، ترکیب تیم به‌طور کامل شکل گرفته است.

آیا با حضور پیاتزا، روند تمرینات جدی‌تر

و هدفمندتر شده‌است؟

با توجه به شرایطی که پیش‌آمده و تعطیلی لیگ، بازیکنان نزدیک به دو ماه از تمرینات تویبی دور بودند. به همین دلیل، از دهم اردیبهشت تمرینات را با حضور بازیکنان داخلی آغاز کردیم. با تأکید و پیگیری جدی پیاتزا، تلاش شد هر دو بعد آمادگی بازیکنان، یعنی فیزیکی و تکنیکی، به‌صورت همزمان مورد توجه قرار گیرد تا به شرایط طبیعی بازگردند. با حضور مستقیم او، اطمینان دارم بازیکنان به سطح ایده‌آل خواهند رسید. اکنون تیم به شرایطی رسیده که تمرینات شش به‌شش را به‌طور روانه انجام می‌دهد. همچنین تا بیستم خرداد کمتر از دو هفته فرصت داریم تا سطح آمادگی بازیکنان را بیش از پیش ارتقا دهیم.

به نظر می‌رسد با ورود پیاتزا، فضای اردو هم تغییر کرده‌است؟

حضور پیاتزا و کادرش باعث ایجاد فضای مثبت و پرتلازی در اردو شده است. انگیزه بازیکنان به شکل محسوس افزایش یافته و همه با تمرکز بیشتری کار می‌کنند. نکته امیدوارکننده این است که بازیکنان با آگاهی کامل شرایط را پذیرفته‌اند و با تعهد و انگیزه بالا در مسیر آماده‌سازی تیم ملی گام برمی‌دارند.

گفته می‌شود با حذف اسامی اضافه شدن چهار بازیکن جدید، فضای رقابتی میان بازیکنان بیشتر شده‌است؛ این موضوع را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

عملاً با شرایطی که پیش‌آمده و اضافه شدن چهار بازیکن جدید، رقابت میان بازیکنان جدی‌تر شده است. از طرفی، پیاتزا از همان روز نخست تأکید کرده بود که همه بازیکنان شانس دارند و در این تابستان طولانی می‌توانند توانایی‌های خود را نشان دهند. نگاه او این نیست که روی کسی خط بخورد، بلکه هدف ایجاد فرصت برابر برای حضور در رقابت‌های لیگ ملت‌هاست. بازیکنانی هم که در مقطع فعلی کنار تیم نیستند، باید طبق برنامه آمادگی خود را حفظ کنند، چراکه در هفته‌های دور سوم، بسته به نیاز تیم، احتمال تغییر در ترکیب وجود دارد.

آیا می‌توان گفت والیبالیان ایران در حال حاضر به مرحله‌ای رسیده که دیگر

به بازیکن تک‌گزینه‌ای در پست‌ها وابسته نیست؟

خوشبختانه والیبالیان ایران به سطحی رسیده که در بیشتر پست‌ها تنها یک گزینه ثابت وجود ندارد. امروز در هر پست چند بازیکن با کیفیت و توانمندی‌های فنی متفاوت حضور دارند. این تنوع به کادر فنی، به‌ویژه پیاتزا این امکان را می‌دهد که بر اساس ویژگی‌های فنی و شرایط مسابقه، انتخاب‌های متنوعی داشته باشد؛ موضوعی که قطعاً اتفاقی مثبت و امیدوارکننده است.

گفته می‌شود پیاتزا هدف گذاری مشخصی برای فصل جاری از جمله صعود به دور نهایی دارد. این موضوع تا چه حد جدی است؟

پیاتزا آنچه از ابتدا بر آن تأکید داشته، اهمیت سه رویداد اصلی پیش‌روست؛ لیگ ملت‌ها، مسابقات قهرمانی آسیا و بازی‌های آسیایی. هر یک از این رقابت‌ها برای تیم ملی اهمیت ویژه‌ای دارد؛ لیگ ملت‌ها به دلیل تأثیر مستقیم بر رنکینگ جهانی، قهرمانی آسیا به خاطر

سه‌ماهه المپیک، و بازی‌های آسیایی به دلیل جایگاه مهم آن در ورزش ایران. بر همین اساس، هدف گذاری صرف روی یک تورنمنت منطقی نیست و باید در تمامی رقابت‌ها عملکرد مطلوبی داشت تا جایگاه تیم ارتقا پیدا کند. او تأوند در این دوره از بازی‌ها نتیجه بهتری به دست آورد؟

رسیدن به چنین هدفی کار ساده‌ای نیست و نیازمند زمان و برنامه‌ریزی دقیق است. لیگ ملت‌های پیش رو و دوره بعدی، نقش بسیار مهمی در مسیر کسب سهمیه المپیک ۲۰۲۸ دارند. مهم‌هایی که از طریق انتخابی قارای موفق به کسب سهمیه شوند، تنها از طریق امتیازهای همین دو دوره لیگ ملت‌ها شانس حضور خواهند داشت. به همین دلیل بسیاری از تیم‌ها تمرکز ویژه‌ای بر این رقابت‌ها دارند تا با کسب امتیاز و جلوگیری از امتیازگیری رقیب، مسیر المپیک را هموار کنند.

بنابراین رسیدن به جایگاهی بهتر از دور اول بلندمدت کار بلندمدت و بسیار سختی است

از نگاه کادر فنی، کسب چه جایگاهی در رقابت‌های امسال برای تیم ملی نتیجه‌ای مطلوب و قابل قبول محسوب می‌شود؟

اگر تیم ملی بتواند در مقایسه با فصل گذشته سه تا چهار پله در جدول ارتقا پیدا کند، این یک دستاورد بسیار خوب خواهد بود. به‌ویژه اینکه بازیکنان دومین سال همکاری خود را با پیاتزا پشت سری می‌گذرانند و او نیز شناخت کامل‌تری از شرایط و ظرفیت‌های تیم دارد؛ موضوعی که می‌تواند نقش مهمی در بهبود عملکرد و نتیجه‌گیری داشته باشد.

فشار افکار عمومی، کل پروژه را تحت تأثیر قرار دهد. بنابراین، حفظ تعادل میان جوانگرایی و تجربه، یکی از کلیدهای موفقیت این طرح خواهد بود. جوانگرایی بدون تغییر در سبک بازی، در عمل به نتیجه مطلوب نخواهد رسید. والیبالیان امروز جهان، بر پایه سرعت، قدرت سرویس و انعطاف تکنیکی بنا شده است. نسلی که پیاتزا انتخاب کرده، باید بتواند این ویژگی‌ها را در زمین پیاده کند. این همان نقطه‌ای است که پروژه او را به دوران خولیو ولاسکو نزدیک می‌کند؛ دوره‌ای که در آن، تحول نه فقط در ترکیب تیم، بلکه در تفکر و فلسفه بازی رخ داد.

اهداف پیاتزا نیز نشان می‌دهد که او به چیزی فراتر از موفقیت‌های مقطعی فکر می‌کند. حضور قدرتمند در قهرمانی آسیا، عملکرد قابل قبول در بازی‌های آسیایی ناگویا و در نهایت، ساختن تیمی رقابتی برای المپیک ۲۰۲۸، نقشه راهی است که

باتوجه به اینکه تیم ملی سال گذشته علی‌رغم قرار گرفتن در رتبه هشتم به دلیل میزبانی چین از صعود به مرحله نهایی بازماند، شرایط و هدف گذاری امسال چگونه تعریف شده‌است؟

در فصل جاری نیز شرایط مشابهی وجود دارد، زیرا چین همچنان میزبان مرحله نهایی است و برای صعود، تیم‌ها باید حداقل در جایگاه هفتم قرار بگیرند. در چنین شرایطی، نیاز به تأکید نیست؛ همه آگاه هستند که زمان ثبت یک اتفاق مهم و کسب مدالی ارزشمند فرا رسیده است؛ مدالی که می‌تواند برای تیم ملی افتخارآفرین باشد. در تاریخ والیبالیان ایران، بهترین نتایج تیم شامل مقام چهارمی لیگ ملت‌های ۲۰۱۴ و رتبه ششمی قهرمانی جهان بوده است، اما آنچه اهمیت دارد، تثبیت جایگاه و دستیابی به موفقیت‌های پایدار است.

آیا در حال حاضر رسیدن به چنین

اهدافی قابل دستیابی است؟

آنچه مشاهده می‌شود این است که پیاتزا تمرکز ویژه‌ای بر روحیه و انگیزه بازیکنان دارد و در گفت‌وگوهای خود، تیم را به سمت کسب مدال و خلق یک دستاورد ارزشمند سوق می‌دهد. در چنین رویکردی، صرفاً بنده‌بندی ملاک نیست، بلکه نگاه باید فراتر از جدول باشد و به کسب مدال و موفقیت‌های بزرگ‌تر معطوف شود. نکته مهم این است که او این هدف گذاری را به‌صورت مستمر با بازیکنان در میان می‌گذارد و تلاش دارد شرایطی فراهم کند تا تیم به یک موفقیت قابل توجه برسد.

برنامه بازی‌ها در هفته نخست نشان می‌دهد که بازی‌ها به ویژه در دیدارهای مان مقابل برزیل و بلغارستان، فشرده برگزار می‌شود، آیا برای ریکاوری بازیکنان تدابیری اندیشیده‌اید؟

در نگاه نخست، به دلیل اختلاف زمانی میان کشورها، این تصور ایجاد می‌شود که تیم باید در یک روز دو مسابقه انجام دهد، اما در واقع بازی‌ها طبق ساعت محلی

ارزیابی شما از تعامل و میزان انرژی کادر فنی مشورت‌ها میان کادر ایرانی و

سرمربی جدید چیست؟

برش

در یک ماه گذشته، همکاری فشرده و منظمی در جریان بوده است. البته باید از همکاران خودم که زحمات زیادی کشیدند قدردانی کنم، همچنین از بازیکنانی که با وجود خستگی و در، با تعصب بالا در تمرینات حاضر شدند. پیاتزا در ابتدای کار نام ۳۰ بازیکن را برای اردو اعلام کرد و تیم به دو گروه تقسیم شد. تمرینات به‌صورت صبح و بعدازظهر و در مجموع حدود پنج ساعت در روز برگزار می‌شد تا سقف‌های تکنیکی ناشی از دوری از تمرین برطرف شود و بازیکنان دوباره به سطح مطلوب برسند. همچنین با کمک آنالیزور و ارسال فیلم‌ها، پیاتزا شرایط کاملی بروضعت بازیکنان داشت. در نهایت همه بازیکنان در اردو باقی ماندند و تنها چهار بازیکن با تصمیم نهایی از تیم کنار گذاشته شدند. واقعیت این است که در بسیاری از موارد، او بیش از آنکه به کمک ما نیاز داشته باشد، خود تسلط کامل بر شرایط داشت و تنها در مواردی که ابهام یا تردید وجود داشت، با کادر فنی مشورت می‌کرد؛ ما نیز صادقانه درباره توانایی‌ها و شرایط بازیکنان توضیح می‌دادیم.

۵۰ روز بیرون از خانه

ماجراجویی جهانی تیم جوان پیاتزا برای بانویسی آینده والیبالیان ایران

لیگ ملت‌ها و هم کسب امتیازات لازم برای ارتقا در رنکینگ جهانی و نزدیک‌تر شدن به سهمیه المپیک ۲۰۲۸. فدراسیون والیبالیان ابتدا در برنامه‌ای فشرده، پس از اردوی نور، ترکیه را به‌عنوان مقصد آماده‌سازی در نظر گرفته بود تا پیاتزا در آنجا تیمش را تحویل بگیرد. اما با بهبود شرایط، میلاد تقوی با مشورت سرمربی مسیر را تغییر داد تا کار از تهران و با تمرکز بیشتر آغاز شود. پیاتزا به همراه دستیارش توتولو و جیووانی (بدنساز تیم)، مطابق وعده به تهران آمد تا از همان اولین حضور در سالن، با تعیین خطوط قرمز و افزایش فضای رقابتی، نبض تیم را در دست گرفت. اوج این رویکرد قاطع در روز دوم رقم خورد؛ جایی که نام‌هایی چون امین اینبار نیز همان ال‌گورا دنبال می‌کند. بر این اساس، تیم ملی پس از سفر به برزیل، دیگر به تهران بازمی‌گردد و حضورش در خارج از کشور دست‌کم تا ۲۸ تیرماه، یعنی پایان مرحله مقدماتی لیگ ملت‌ها، ادامه خواهد

این سرمربی ایتالیایی ترسیم کرده است. در این مسیر، لیگ ملت‌ها بیشتر به‌عنوان یک آزمایشگاه بزرگ عمل خواهد کرد؛ جایی برای آزمون، خطا و شناخت دقیق ظرفیت‌های بازیکنان. باید گفت که پروژه جوانگرایی پیاتزا، یک ریسک حساب‌شده است. اگر این مسیر با مدیریت صحیح، صبر و حمایت همراه شود، می‌تواند به یک جش تاریخی برای والیبالیان ایران منجر شود؛ جهشی که یادآور دوران طلایی ولاسکو باشد، اما با مختصات و الزامات والیبالیان مدرن. در غیراین صورت، خطر آن وجود دارد که این تغییر بزرگ، به یک دوره‌گذار طولانی و پرهزینه تبدیل شود.

والیبالیان ایران امروز در یک نقطه عطف قرار دارد؛ جایی میان حفظ گذشته و ساختن آینده. انتخاب پیاتزا نشان می‌دهد که او مسیر دوم را برگزیده است؛ مسیری دشوار، اما با افق روشن.

برگزار می‌شود و چنین فشردگی مستقیمی وجود ندارد. فاصله زمانی استراحت تیم به‌کمتر از ۲۴ ساعت می‌رسد که همین موضوع ممکن است این ذهنیت را ایجاد کند. البته این شرایط برای سایر تیم‌ها نیز وجود دارد و مسأله‌ای غیرمعمول نیست.

تیم ملی نیز در دوره‌های گذشته تجربه مواجهه با چنین برنامه فشرده‌ای را داشته و از این نظر با شرایط آشناست. با توجه به اینکه تیم ملی نخستین دیدار خود را مقابل برزیل میزبان برگزار می‌کند و سپس با بلغارستان روبه‌رو می‌شود، طبیعی است که هر کادر فنی برای این شرایط برنامه‌ریزی ویژه‌ای داشته باشد. پیاتزا نیز با تجربه‌ای که در این سطح دارد، قطعاً با بهره‌گیری از تنوع بازیکنان، از ترکیب‌های متفاوت استفاده خواهد کرد. در چنین شرایطی، نتیجه دیدار با برزیل می‌تواند از نظر ذهنی تأثیرگذار باشد، اما در مجموع اهمیت ریکاوری ذهنی بازیکنان حتی از ریکاوری فیزیکی نیز بیست‌تر است و نقش تعیین‌کننده‌ای در عملکرد تیم دارد. برای رسیدن به موفقیت و امتیازگیری از تیم‌های قدرتمند چه برنامه‌ای دارید؟

در حال حاضر خوشحالم که یکی از ده مربی برتر جهان در کنار تیم ملی حضور دارد کار کردن با پیاتزا لذت بخش است. فدراسیون تلاش زیادی انجام داده تا با جذب چنین مربیان، مسیر رشد و پیشرفت تیم هموار شود. حضور پیاتزا باعث شده تا حدی خیال کادر فنی از مدیریت شرایط راحت‌تر باشد، چراکه او با تجربه و شناخت بالایی که از رقبا دارد، می‌تواند تشخیص دهد کدام مسابقات اهمیت و حساسیت بیشتری دارند.

با وجود اینکه همه بازی‌ها مهم هستند، اما او قادر است با تحلیل دقیق، اولویت‌بندی مناسبی انجام دهد تا تیم از ۱۳ مسابقه بیشترین امتیاز ممکن را کسب کند. تیم ملی در این رقابت‌ها با چند تیم هم‌سطح مانند اوکراین و همچنین تیم‌هایی بالاتر از خود روبه‌رو خواهد شد.

برنامه مسابقات لیگ ملت‌ها برای ایران

هفته اول - برزیل (۲۴ ۲۵ خرداد)

۲۱ خرداد، ۲۰:۳۰: بامداد؛ ایران - برزیل

۲۱ خرداد، ۲۳:۰۰: ایران - بلغارستان

۲۲ خرداد، ۲۰:۳۰: بامداد؛ ایران - آرژانتین

۲۴ خرداد، ۱۷:۰۰: ایران - بلژیک

هفته دوم - فرانسه (۲۵ ۲۶ تیر)

۲ تیر، ۲۲:۰۰: ایران - فرانسه

۴ تیر، ۱۸:۳۰: ایران - آمریکا

۵ تیر، ۱۸:۳۰: ایران - ژاپن

۷ تیر، ۱۵:۰۰: ایران - کوبا

هفته سوم - صربستان (۲۴ ۲۵ تیر)

۲۴ تیر، ۱۸:۰۰: ایران - صربستان

۲۶ تیر، ۲۱:۳۰: ایران - اسلواکی

۲۸ تیر، ۱۴:۳۰: ایران - ترکیه

در مجموع، این روز نه فقط یک تورنمنت، بلکه آزمون‌وجدی برای تغییر نسل در والیبالیان ایران است؛ جایی که نتیجه، تنها در جدول رده‌بندی خلاصه نمی‌شود، بلکه در آینده این رشته معنا پیدا می‌کند.